GENERALINĖS ADVOKATĖS
VERICA TRSTENJAK IŠVADA,
pateikta 2008 m. rugsėjo 4 d. [1]

1. Apeliaciniu skundu *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV* (toliau – *Heuschen & Schrouff*) prašo panaikinti 2006 m. lapkričio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods prieš Komisiją* [2] (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė ieškinį dėl 2004 m. birželio 17 d. Komisijos sprendimo REM 19/2002 panaikinimo nuspręsdamas, kad *Heuschen & Schrouff* pateiktas prašymas atsisakyti išieškoti importo muitus nėra pagrįstas.

I — Teisinis pagrindas

A — *Nuostatos, susijusios su tarifine klasifikacija*

2. Šis apeliacinis skundas susijęs su *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) prašymu priimti prejudicinį sprendimą *Staatssecretaris van Financiën* (Valstybės finansų sekretorius) ir *Heuschen & Schrouff* ginče dėl paskesnio importo muitų, kuriuos atsisakyti išieškoti pateiktas prašymas yra šios bylos dalykas, išieškojimo [3].

3. Kombinuotoji nomenklatūra (toliau – KN), nustatyta 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo [4] I priede, pagrįsta suderinta prekių aprašymo ir kodavimo sistema (toliau – SS), paruošta Muitinių bendradarbiavimo tarybos, tapusios Pasauline muitinių organizacija, ir numatyta Tarptautinėje konvencijoje, sudarytoje 1983 m. birželio 14 d.

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — 2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimas *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods prieš Komisiją* (T-382/04).

3 — Žr. mano 2008 m. rugsėjo 4 d. išvadą byloje C-375/07 *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading*.

4 — OL L 256, p. 1.

Briuselyje, patvirtintoje Bendrijos vardu 1987 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimu 87/369/EEB [5]. KN perėmė iš SS šešių skaitmenų pozicijas ir subpozicijas, tik septintas ir aštuntas skaitmenys priklauso jai [6].

4. Reglamento Nr. 2658/87 9 straipsnio 1 dalis suteikia teisę Europos Bendrijų Komisijai, remiamai valstybių narių atstovų komiteto, pagal šio reglamento 10 straipsnyje numatytą procedūrą nustatyti prekių klasifikavimo KN tvarką.

5. Reglamento Nr. 2658/87 I priedo antros dalies IV skyriaus 19 punktas apima tokius KN kodus „Gaminiai iš javų, miltų, krakmolo arba pieno, miltiniai konditerijos gaminiai“.

6. KN 1901 pozicija apima „Salyklo ekstraktą; maisto produktus iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, <…>, sudaro mažiau kaip <…> masės <…>; maisto produktus iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose [7], <…>“, kurios KN subpozicija 1901 90 99 skirta „kitoms“ prekėms.

7. KN 1905 pozicija apima „Duoną, pyragus, bandeles, pyragaičius, sausainius ir kitus kepinius, su kakava arba be kakavos; ostijas ir kalėdaičius, tuščias kapsules, naudojamas farmacijoje, plokščiuosius vaflius, ryžinį popierių ir panašius produktus: <…>“, jos KN subpozicija 1905 90 apima „kitus“, o pastarosios KN subpozicija 1905 90 20 apima „Ostijas ir kalėdaičius, tuščias kapsules, naudojamas farmacijoje, plokščiuosius vaflius, ryžinį popierių ir panašius produktus“.

8. KN 1905 pozicijoje kai kuriomis kalbomis minimos „džiovintos“ prekės, kai kada „sausi lakštai iš miltų“ [8], bet ne olandų kalba [9]. Kai kuriomis kalbomis, pavyzdžiui, anglų ir slovėnų, yra aiški sąvoka „ryžinis popierius“ [10].

9. Pagal 1997 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1196/97 dėl tam tikrų

5 — OL L 198, p. 1.

6 — Žr. Reglamento Nr. 2658/87 konstatuojamąsias dalis (ypač trečią konstatuojamąją dalį), 1 ir 3 straipsnius, taip pat 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimą *Medion* (C-208/06 ir C-209/06, Rink. p. I-7963, 3 punktas).

7 — Pozicijos 0401–0404 apima tokias prekes: pienas, grietinėlė, išrūgos ir jų produktai.

8 — Tai, be kita ko, taikoma ir versijoms vokiečių kalba („getrocknete Teigblätter aus Mehl oder Stärke“), prancūzų kalba („pâtes séchées de farine, d'amidon ou de fécule en feuilles“), ispanų kalba („pastas secas de harina, almidón o fécula, en hojas“) ir portugalų kalba („pastas secas de farinha, amido ou fécula“).

9 — Olandų („dergelijke producten van meel of van zetmeel“), danų („lignende varer af mel eller stivelse“) ir švedų („liknande produkter “) kalbomis sąrašas baigiamas daugiau ar mažiau detaliu aprašymu „panašūs produktai“ ir yra ne toks detalus, kaip versijose kai kuriomis kitomis kalbomis, kuriomis tarp „plokščiųjų vaflių“ ir „panašių produktų“ dar yra paskesnėje išnašoje nurodytos sąvokos.

10 — Žr. „rice paper“ anglų kalba ir „rižev papir“ slovėnų kalba.

prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje [11] (šis reglamentas pagrįstas minėtu Reglamento Nr. 2658/87 9 straipsniu) priedo 1 punktą KN 1905 90 20 subpozicijoje klasifikuojami produktai, atitinkantys šį prekių aprašymą:

„Sausų, peršviečiamų įvairaus dydžio lakštų pavidalo maisto produktai, pagaminti iš ryžių miltų, druskos ir vandens.

Išmirkyti vandenyje ir dėl to pasidarę plastiški, šie lakštai paprastai naudojami „suktinukams“ bei panašiems produktams vynioti.“ [12]

10. Reglamento Nr. 1196/97 priedo 1 punkte yra toks pateisinimas:

„Klasifikuojama vadovaujantis Kombinuotosios nomenklatūros 1 ir 6 bendrosiomis aiškinimo taisyklėmis bei KN kodus 1905, 1905 90 ir 1905 90 20 atitinkančiais prekių aprašymais.“

B — *Atsisakymas išieškoti importo muitą remiantis teisingumo pagrindais*

11. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą [13] (toliau – Muitinės kodeksas), 239 straipsnis numato galimą atsisakymą išieškoti importo ar eksporto muitus susidarius tam tikrai padėčiai. Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antra įtrauka nustato:

„Importo arba eksporto muitų gali būti <…> atsisakoma <…> išieškoti susidarius <…> padėtims, <…> sąlygotoms aplinkybių, kuriomis suinteresuoto asmens veiksmuose nematyti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių. <…>“

11 — OL L 170, p. 13.

12 — Versijoje olandų kalba: „Voedselbereiding in de vorm van droge, doorschijnende vellen, met verschillende afmetingen, vervaardigd van rijstmeel, zout en water. De vellen worden, na weken in water om ze plooibaarte maken, meestal gebruikt om daarvan de „wikkels” voorloempia's en dergelijke te vervaardigen.“

13 — OL L 302, p. 1.

II — Bylos aplinkybės

12. *Heuschen & Schrouff*, maisto produktų ir maisto produktų ingredientų importuotoja, daugelį metų importuoja iš Vietnamo ryžinį popierių [14].

13. 1996 ir paskesniais metais muitinės tarpininkas *Heuschen & Schrouff* vardu deklaravo importuojamą ryžinį popierių KN 1901 90 99 subpozicijoje, siekdamas jį išleisti laisvai cirkuliuoti. 1996 m. kovo 21 d. raštu Nyderlandų muitinė *Heuschen & Schrouff* patvirtino, kad ryžinis popierius iš tiesų klasifikuojamas KN 1901 90 99 subpozicijoje.

14. 1997 m. birželio 27 d. Komisija priėmė Reglamentą Nr. 1196/97 [15], kuris 1997 m. birželio 28 d. buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigaliojo 1997 m. liepos 19 dieną.

15. Priėmus šį reglamentą *Heuschen & Schrouff* ir toliau importavo ryžinį popierių iš Vietnamo, nurodydama KN 1901 90 99 subpoziciją, ir su tuo per šešis mėnesius 29 deklaracijų atvejais sutiko Nyderlandų muitinė (atlikus dokumentų patikrinimą ir vieną kartą fizinį patikrinimą). 1998 m. kovo 16 d. Nyderlandų muitinė pranešė, kad deklaracijoje turi būti nurodyta KN 1905 90 20 subpozicija. Tačiau vėliau tą pačią dieną ta pati muitinė patvirtino, kad deklaracija, kurioje nurodyta KN 1901 90 99 subpozicija, yra teisinga. Nuo 1998 m. kovo 17 d. *Heuschen & Schrouff* importuodama ryžinį popierių naudojo KN 1905 90 20 subpoziciją.

16. 2000 m. lapkričio 22 d. raštu *Heuschen & Schrouff* buvo įpareigota sumokėti 645 399,50 NLG (292 869,52 EUR) muitų sumą už importuotą ryžinį popierių per laikotarpį nuo 1997 m. lapkričio 13 d. iki 1998 m. gruodžio 31 dienos. Besiremdama Reglamentu Nr. 1196/97 muitinė paaiškino, kad deklaracijose KN 1901 90 99 subpozicija buvo nurodyta neteisingai ir todėl atitinkami muitinės dokumentai turi būti ištaisyti.

17. Remdamasis *Heuschen & Schrouff* prieštaravimu inspektorius 2001 m. kovo 9 d. Sprendimu patvirtino nurodymą sumokėti muitus; iš šio nurodymo buvo išskaičiuota nurodyta sumokėti 13 650,30 NLG (6 194,24 EUR) suma, susijusi su panaikinta 1998 m. kovo 16 d. muitinės deklaracija. Po

14 — Žinomas kaip „Reisblätter“ arba anglų kalba „rice-paper“.
15 — Žr. šios išvados 9 ir 10 punktus.

pataisymo buvo nustatyta 636 518,40 NLG (282 645,21 EUR) mokėtina suma už laikotarpį nuo 1997 m. lapkričio 25 d. iki 1998 m. vasario 2 dienos.

18. 2002 m. rugsėjo 13 d. *Heuschen & Schrouff* pateikė nacionalinei muitinei prašymą atsisakyti išieškoti jų skolą muitinei pagal Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalį. 2002 m. rugsėjo 19 d. šis prašymas buvo pateiktas Komisijai.

19. 2004 m. birželio 17 d. Sprendimu REM 19/2002 Komisija atmetė prašymą pagrįsdama tuo, kad, jei buvo susidariusi speciali padėtis Muitinės kodekso 239 straipsnio prasme, tai *Heuschen & Schrouff* veikė akivaizdžiai aplaidžiai. Komisija taip pat pridūrė, kad, 1997 m. birželio 28 d. paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97, padėtis tarifų atžvilgiu jau nebebuvo sudėtinga ir nenuspėjama. Tuo metu *Heuschen & Schrouff* turėjo bent jau patikrinti informacijos tikrumą.

20. Dėl šio sprendimo 2004 m. rugsėjo 23 d. *Heuschen & Schrouff* pareiškė šį ieškinį.

III — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

21. *Heuschen & Schrouff* grindžia ieškinį trimis pagrindais:

— Muitinės kodekso 239 straipsnio pažeidimu, netinkamu bylos aplinkybių įvertinimu ir nemotyvavimu,

— gero administravimo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu,

— proporcingumo principo pažeidimu.

22. Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį ir priteisė iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

23. Mus dominančiuose sprendimo punktuose Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad, nors dėl Nyderlandų muitinės klaidos akivaizdžiai susidarė speciali padėtis Muitinės kodekso 239 straipsnio prasme, tačiau, nepaisant to, *Heuschen & Schrouff* veikė akivaiz-

džiai aplaidžiai. Paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97 pasibaigė iki tol egzistavusi padėtis, kai versija olandų kalba galėjo būti sudėtinga. Tačiau nuo šio momento išryškėjo galimas prieštaravimas tarp iki to laiko pateiktų deklaracijų ir Reglamento Nr. 1196/97. Be kuriuo atveju reikėjo pasiteirauti muitinės dėl šių prieštaravimų. Muitinės tarpininko klaidos priskirtinos *Heuschen & Schrouff*. Taigi Komisija nusprendė tinkamai ir Muitinės kodekso 239 straipsnis nebuvo pažeistas.

IV — Reikalavimai Teisingumo Teisme

24. *Heuschen & Schrouff* prašo:

— panaikinti 2006 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-382/04,

— panaikinti 2004 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą (REM 19/2002), kuriuo Komisija nusprendė, kad šiuo atveju atsisakymas išieškoti importo muitus yra nepagrįstas,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25. Komisija prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą,

— priteisti iš *Heuschen & Schrouff* bylinėjimosi išlaidas.

26. Pasibaigus rašytinei proceso daliai 2008 m. gegužės 22 d. įvyko posėdis, kuriame dalyvavo *Heuschen & Schrouff*, Komisija, Nyderlandų, Graikijos vyriausybė ir Italijos vyriausybės. Posėdyje nepaaiškėjo naujų bylos aplinkybių.

V — Dėl apeliacinio skundo

A — *Šalių argumentai*

27. *Heuschen & Schrouff*, pateikdama vienintelį apeliacinio skundo pagrindą, tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Muitinės kodekso 239 straipsnį [16]. Be to, Pirmosios instancijos teismas nepakankamai motyvavo savo išvadas; bet kuriuo atveju sprendimo pagrindimas negali paremti jo išvadų.

28. Iki šiol dar nėra nustatyta, kaip turi būti klasifikuojamas neiškeptas ryžinis popierius. Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad jis priskiriamas KN 1905 90 20 pozicijai. *Heuschen & Schrouff* teigia, kad ši klasifikacija neteisinga, ir nurodo, kad *Hoge Raad der Nederlanden* tuo pačiu metu nagrinėja klausimą dėl teisingos klasifikacijos [17].

29. Remiantis tyrimu, kurį reikia atlikti pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį, taip pat kriterijais, susijusiais su klaidos pobūdžiu (pavyzdžiui, nuostatos sudėtingumu), apeliantės profesine patirtimi ir rūpestingumu, galima daryti bendrą išvadą, kad reikia atsisakyti išieškoti importo muitus.

30. Kalbant apie nuostatos sudėtingumo kriterijų reikia pastebėti, kad reikia konstatuoti ir Komisijos, ir Nyderlandų muitinės klaidas. Komisija Reglamentu Nr. 1196/97 nustatė akivaizdžiai neteisingą, bet kuriuo atveju daugiaprasmę tvarką, prieštaraujančią Teisingumo Teismo praktikai [18]. Ji gali būti taikoma iškeptam ryžiniam popieriui, tačiau ne *Heuschen & Schrouff* importuojamam neiškeptam ryžiniam popieriui. Be to, KN 1905 pozicijos tekste olandų kalba nenurodomas ryžinis popierius. Dėl to kyla abejonių. Nyderlandų muitinė taip pat suklydo, nes šešis mėnesius po Reglamento Nr. 1196/97 paskelbimo priėmė ir patvirtino 29 deklaracijas, kuriose buvo nurodyta KN 1901 pozicija. Tačiau svarbiausias yra klasifikavimo tvarkos sudėtingumas, kuris, priešingai nei teigia Pirmosios instancijos teismas, paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97 nebuvo panaikintas. Remiantis sprendimu *Biegi Nahrungsmittel* [19] reikia atsižvelgti į laikotarpį, per kurį institucijos darė klaidas. Priešingai nei mano Pirmo-

16 — Apeliacinio skundo pradžioje *Heuschen & Schrouff* nurodo 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, (OL L 253, p. 1) 899–909 straipsnių pažeidimą. Tačiau, kadangi šiame apeliaciniame skunde nėra jokios konkrečios nuorodos į šias nuostatas dėl sprendimų, susijusių su Muitinės kodekso 239 straipsniu, priėmimo administracinės procedūros, aš darau išvadą, kad remiamasi vienintelių, iš esmės su Muitinės kodekso 239 straipsniu susijusiu pagrindu.

17 — Žr. šios išvados 2 punktą.

18 — *Heuschen & Schrouff* remiasi 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimu *Uelzena Milchwerke* (C-12/94, Rink. p. I-2397).

19 — 2005 m. kovo 3 d. Sprendimas *Biegi Nahrungsmittel und Commonfood prieš Komisiją* (C-499/03 P, Rink. p. I-1751, 48 punktas).

sios instancijos teismas, reikia įvertinti tai, kad Nyderlandų institucijos šešis mėnesius ne tik neišreiškė jokių abejonių, bet ir pritarė šiai klasifikacijai.

31. Kalbant apie profesinės patirties kriterijų reikia pastebėti, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, jog *Heuschen & Schrouff* turi didelę importo ir eksporto patirtį. Todėl jis neteisingai nusprendė, kad įmonė yra patyrusi rinkos dalyvė ir importo bei eksporto formalumų ekspertė. Tačiau ji pati netvarko muitinės deklaracijų, o tam samdo kompetentingą trečiąjį asmenį, kuris pagal Muitinės kodekso 5 straipsnį veikia jos vardu. Remiantis Muitinės kodekso 239 straipsniu, už pastarojo veiksmus įmonė negali atsakyti. Šiuo atveju, atsižvelgiant į labai sudėtingą tvarką, net didelė profesinė patirtis neleistų išvengti tariamai klaidingos klasifikacijos.

32. Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime nustatė per didelius reikalavimus, taikomus rūpestingumo pareigos kriterijui, net *Heuschen & Schrouff* esant ir patyrusiai rinkos dalyvei. Taigi Pirmosios instancijos teismas ją neteisingai laikė jos įgaliotu tiesioginiu atstovu. Neaišku, kodėl *Heuschen & Schrouff* turėjo suabejoti iki to laiko taikoma KN klasifikacija. Ji turėjo pakankamai duomenų, kad KN 1901 pozicija yra tinkama, kaip ir kalbant apie tvarkos sudėtingumo kriterijų, ypač apie faktą, jog Reglamente Nr. 1196/97 visai neminimas jos importuojamas neiškeptas ryžinis popierius. Tai, kad ji šio reglamento netaikė, susiję ne su aplinkybe, kad ji jo neskaitė, o su tuo, jog šis reglamentas netaikomas jos importuojamai prekei, ir tai patvirtino Nyderlandų muitinė. Taip pat reikia atkreipti dėmesį į tai, kad KN nuo 1996 m. iki 1998 m. nebuvo pakeista pagal Reglamento Nr. 1196/97 formuluotes. Todėl Pirmosios instancijos teismo nurodyto sprendimo *Covita* [20] situacija nėra tapati šios bylos situacijai. Priešingai, Nyderlandų muitinė pažeidė rūpestingumo pareigą, nes šešis mėnesius priėmė 29 deklaracijas, kurios dabar pripažintos neteisingomis. Praėjo dveji metai ir aštuoni mėnesiai, kol prašymas atsisakyti išieškoti muitus buvo išnagrinėtas. Į šią aplinkybę reikia atsižvelgti vertinant galbūt ribotą ir seniai buvusį *Heuschen & Schrouff* aplaidumą, kuris, palyginti su dideliu Nyderlandų muitinės aplaidumu, yra nedidelis. Tai patvirtina ir prie apeliacinio skundo pridėtas vadinamasis 2002 m. rugsėjo mėn. Nyderlandų muitinės darbinis dokumentas, parengtas anksčiau, nei Komisijai buvo pateiktas prašymas atsisakyti išieškoti

20 — 1998 m. lapkričio 26 d. Sprendimas *Covita* (C-370/96, Rink. p. I-7711).

importo muitus. Remdamasi sprendimu *Sommer* [21] Nyderlandų muitinė šiame dokumente nusprendė, kad *Heuschen & Schrouff*, esant šioms aplinkybėms, turėjo pasitikėti Nyderlandų muitinės veiksmų teisingumu.

33. Pirmiausia Komisija teigia, kad apeliacinis skundas atkartoja daugelį argumentų, jau pateiktų Pirmosios instancijos teisme. Bet šiomis pastabomis ji neteigia, kad apeliacinis skundas nepriimtinas.

34. Komisija toliau prieštarauja, jog *Heuschen & Schrouff* argumentų nepakanka tam, kad būtų suabejota Pirmosios instancijos teismo sprendimu. Muitinės kodekso 239 straipsnio prasme buvo susidariusi speciali padėtis, nes paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97 Nyderlandų muitinė klydo neprieštaraudama dėl neteisingų *Heuschen & Schrouff* deklaracijų. Tai pat nebuvo ketinimų sukčiauti. Taigi kita Muitinės kodekso 239 straipsnyje numatyta sąlyga – akivaizdus suinteresuotojo asmens aplaidumas – neįvykdyta. Teismo praktikoje nustatytų trijų kriterijų (nuostatų, dėl kurių nevykdymo atsiranda skola muitinei, sudėtingumas bei ūkio subjekto patirtis ir rūpestingumas) tyrimas susijęs tik su atitinkamo ūkio subjekto veiksmais. Priešingai nei tvirtina *Heuschen & Schrouff*, šioje tyrimo stadijoje nacionalinės muitinės veiksmai neturi jokios įtakos.

B — *Teisinis vertinimas*

35. Pirmiausia reikia pastebėti, kad, mano nuomone, Komisijos nurodytiems argumentų pakartojimams nereikia prieštarauti. Apeliacinis skundas, kuris tik pakartoja ar pažodžiui išdėsto Pirmosios instancijos teisme pateiktus ieškinio pagrindus ir argumentus, įskaitant paremtus Pirmosios instancijos teismo aiškiai atmestomis aplinkybėmis, neatitinka iš EB 225 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio 1 dalies ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punkto kylančių motyvavimo reikalavimų [22]. Todėl Pirmosios instancijos teisme išnagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo iškelti apeliaciniame procese, jei apeliantas, kaip šiuo atveju, ginčija Pirmosios instancijos teismo Bendrijos teisės aiškinimą ar taikymą [23].

21 — 2000 m. spalio 19 d. Sprendimas *Sommer* (C-15/99, Rink. p. I-8989).

22 — 2003 m. kovo 6 d. Sprendimas *Interporc prieš Komisiją* (C-41/00 P, Rink. p. I-2125, 16 punktas).

23 — Žr., be kita ko, 2000 m. liepos 13 d. Sprendimą *Salzgitter prieš Komisiją* (C-210/98 P, Rink. p. I-5843, 43 punktas) ir sprendimą *Interporc prieš Komisiją* (minėtas 22 išnašoje, 17 punktas).

36. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas bylos aplinkybių nustatymas ir įvertinimas iš esmės negali būti šio apeliacinio skundo dalykas. Tyrimą galima atlikti tik tiek, kiek jis susijęs su teisinio kvalifikavimo ir Pirmosios instancijos teismo padarytų teisinių išvadų, siekiant paneigti, jog buvo įvykdytos šiuo atveju dominančios Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antros įtraukos taikymo sąlygos, peržiūra [24].

37. Todėl reikia išnagrinėti *Heuschen & Schrouff* iškeltą klausimą dėl ryžinio popieriaus tarifinės klasifikacijos [25]. Atrodo, jog *Heuschen & Schrouff* sutinka, kad jei jos ginčijama klasifikacija KN 1905 90 20 subpozicijoje būtų neteisinga, daugiau nekiltų klausimas dėl atsisakymo išieškoti muitus. Viena vertus, šiuo atveju reikia pažymėti, kad šis klausimas, kaip pastebėjo ir Komisija, yra ne šios, o tuo pačiu metu nacionaliniame teisme nagrinėjamos bylos dalykas [26]. Kita vertus, reikia pastebėti, kad sistemiškai būtų teisinga į klausimą dėl aptariamo atsisakymo išieškoti muitus atsakyti tik išsiaiškinus įtraukimo į apskaitą klausimą [27]. Tačiau šiuo metu teismo praktika tokios sprendimų sekos nenumato [28].

38. Kalbant apie atsisakymą išieškoti importo muitus (įtrauktus į apskaitą vėliau) remiantis teisingumo pagrindais, Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antra įtrauka nustato, kad importo muitų galima atsisakyti išieškoti susidarius specialiai padėčiai [29] dėl aplinkybių, kuriomis suinteresuotojo asmens veiksmuose nematyti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių. Siekiant atsakyti į klausimą, ar yra „akivaizdaus aplaidumo“ požymių Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antros įtraukos prasme, reikėtų būtent atsižvelgti į nuostatų, dėl kurių nevykdymo atsi-

24 — Jei Pirmosios instancijos teismas nustatė ar įvertino bylos aplinkybes, tai Teisingumo Teismas pagal EB 225 straipsnį gali peržiūrėti teisinį kvalifikavimą ir Pirmosios instancijos teismo padarytas teisines išvadas (19 išnašoje minėto sprendimo *Biegi Nahrungsmittel ir Commonfood prieš Komisiją* 41 punktas; šia prasme K. Lenaerts, D. Arts, I. Maselis „Procedural Law of the European Union“, antrasis leidimas, Londonas, 2006, p. 457, 16-007 punktas). Kaip daug kartų Teisingumo Teismas nusprendė, toks kvalifikavimas iš tiesų yra teisės klausimas, kuris gali būti pateiktas patikrinti Teisingumo Teismui apeliaciniame skunde (žr. 19 išnašoje minėto sprendimo *Biegi Nahrungsmittel ir Commonfood prieš Komisiją* 41 punktą, 1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, C-19/93 P, Rink. p. I-3319, 26 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Ripa di Meana ir kt.*, C-470/00 P, Rink. p. I-4167, 41 punktą).

25 — Žr. šios išvados 28 punktą.

26 — Kalbant apie išsamų atsakymą į klausimą dėl ryžinio popieriaus tarifinės klasifikacijos, aš nurodau savo samprotavimus byloje C-375/07 (žr. šios išvados 2 punktą), iš kurių išplaukia, kad jis turi būti klasifikuojamas KN 1905 90 20 subpozicijoje.

27 — Sisteminiu požiūriu tik įtrauktą į apskaitą muito sumą galima atsisakyti išieškoti arba grąžinti. Kadangi paskesnio įtraukimo į apskaitą procedūra nebaigta, nėra nustatyta, ar yra pagal Muitinės kodekso 220 straipsnį į apskaitą vėliau įtraukta mokesčio suma, kurią galima atsisakyti išieškoti arba grąžinti.

28 — Tačiau nacionalinė praktika numato prašymų nagrinėjimo seką, kai dėl procedūros sutrumpinimo priežasčių atsisakymo išieškoti muitus klausimas nagrinėjamas tik nustačius įtraukimą į apskaitą (Alexander „Vorbemerkungen zu Art. 220, 221“, Witte, Muitinės kodekso komentaras, ketvirtasis leidimas, 2006, 2 punktas). Ateityje 2008 m. balandžio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 450/2008, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas) (OL L 145, p. 1) numato teigiamą pokytį sisteminėje sprendimų sekoje, kurį nustato 84 straipsnio 2 dalis, t. y. jeigu pranešimas apie skolą muitinei apskundžiamas, prašymų grąžinti muitus ar atsisakyti juos išieškoti pateikimo terminų skaičiavimas dėl teisingumo pagrindų sustabdomas nuo skundo pateikimo dienos iki skundo išnagrinėjimo.

29 — Ši bendra teisingumo išlyga leidžia nenustatyti konkretaus atvejo specialių aplinkybių, žr. šiuo klausimu Claude J. Berr ir H. Trémeau „Le droit douanier, Communautaire et national“, septintasis leidimas, 2006, p. 241, taip pat Huchatz „Art. 239 – Erstattung oder Erlass in Sonderfällen“, Witte, ten pat, 1 ir 28 punktai.

randa skola muitinei, sudėtingumą bei į ūkio subjekto patirtį bei rūpestingumą [30]. Pirmosios instancijos teismas šiais kriterijais taip pat rėmėsi skundžiamame sprendime [31].

39. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad ši byla susijusi tik su akivaizdžiu aplaidumu, kurį reikia vertinti remiantis trimis nurodytais kriterijais. Visos šalys sutinka su tuo ir iš Komisijos sprendimo matyti, kad yra susidariusi speciali padėtis Muitinės kodekso 239 straipsnio prasme, nes Nyderlandų muitinė paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97 klydo neprieštaraudama dėl neteisingų *Heuschen & Schrouff* deklaracijų. Jos taip pat visos sutinka, kad nebuvo ketinimų sukčiauti.

40. Kalbant apie tvarkos sudėtingumo klausimą, mano nuomone, Pirmosios instancijos teismas teisingai aiškino ir taikė Bendrijos teisę. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas, nusprendęs, kad iki Reglamento Nr. 1196/97 priėmimo padėtis buvo sudėtinga, teisingai manė, remdamasis sprendimu *Hewlett Packard France,* [32] jog priėmus šį reglamentą padėtis tapo aiški. Priešingai nei teigia *Heuschen & Schrouff*, aš nematau sprendime *Biegi Nahrungsmittel* [33] esančioje sąvokoje „laikotarpis, per kurį institucija darė klaidas“ priežasčių, kurios leistų padaryti kitokią išvadą. Sprendime *Biegi Nahrungsmittel* nagrinėjama padėtis, kuriai šis laikotarpis galėtų turėti įtakos [34], nėra tapati nagrinėjamai padėčiai. Priešingai minėtam atvejui, šiai bylai būdinga tai, kad paskelbus Reglamentą Nr. 1196/97 padėtis paaiškėjo. Aplinkybė, kad ne tik *Heuschen & Schrouff*, bet ir muitinė nesusipažino su Oficialiajame leidinyje paskelbta informacija, tokiomis aplinkybėmis neturi jokios įtakos. Nors muitinė nesuteikė informacijos, tai neleido suinteresuotajam asmeniui nesistengti gauti informacijos pačiam. Paprastai suinteresuotojo asmens aplaidumas vertinamas subjektyviai, atsižvelgiant į jo paties požiūrį. Mano nuomone, tik išimties atveju galima vertinti muitinės veiksmus.

30 — 1999 m. lapkričio 11 d. Sprendimas *Söhl & Söhlke* (C-48/98, Rink. p. I-7877, 56 ir 60 punktai). Žr. taip pat T. Lyons „EC Customs Law“, antrasis leidimas, 2008, p. 489. Žr. 2008 m. rugsėjo 4 d. mano išvadą byloje C-375/07 *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading* dėl šių kriterijų tapatumo 220 straipsnio 2 dalies kriterijams ir su tuo susijusią teismo praktiką.

31 — Skundžiamo sprendimo 44 punktas.

32 — 1993 m. balandžio 1 d. Sprendimas *Hewlett Packard Frankreich* (C-250/91, Rink. p. I-1819, 28 punktas).

33 — Minėtas 19 išnašoje, 48 punktas.

34 — Šiuo klausimu žr. sprendimo *Biegi Nahrungsmittel* 55 punktą. Dėl šio sprendimo L. Harings „Nacherhebung von Einfuhrabgaben, Nichterkennbarkeit eines Irrtums der Zollbehörden“, *Zeitschrift für Zölle und Verbrauchsteuern*, 2005, p. 230 ir kt., p. 321 paaiškino, kad iki šiol muitinė dažnai laikėsi nuomonės, jog klaida tik tada nepripažįstama, jei ji daugelį metų buvo taikoma administracinėje praktikoje. Su šia praktika nebuvo sutinkama sprendime *Biegi Nahrungsmittel*. Be to, L. Harings pridūrė, kad klaidinga administracinė praktika gali būti tik klaidos nepripažinimo požymis.

41. Kalbant apie profesinės patirties kriterijų, nematau jokių Pirmosios instancijos teismo atliktame Bendrijos teisės aiškinimo ir taikymo klaidų. Pirmosios instancijos teismas teisingai rėmėsi sprendime *Söhl & Söhlke* [35] nustatytais kriterijais [36]. Taip pat Pirmosios instancijos teismas aiškiai parodė, kad pats suinteresuotasis asmuo turi patirties ir turi atsakyti už muitinės tarpininko veiksmus [37]. Suinteresuotojo asmens patirties atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas atliko tokį vertinimą, kuris apeliaciniame procese gali būti skundžiamas tik esant griežtoms sąlygoms, kurių šiuo atveju nėra [38]. Kalbant apie atsakomybę už muitinės tarpininko veiksmus, ši atsakomybė pagal teismo praktiką ribojama tik tada, kai tarpininkas sukčiauja ir dėl šio sukčiavimo atsiranda skola muitinei [39]. Kalbant apie argumentą, kad šiuo atveju dėl labai sudėtingos tvarkos net ir turint didelę profesinę patirtį buvo negalima išvengti tariamai klaidingos klasifikacijos, pasakytina, kad tai gali galioti tik padėčiai iki Reglamento Nr. 1196/97 priėmimo ir jau buvo išnagrinėta kitoje vietoje [40].

42. Galiausiai, kalbant apie ūkio subjekto rūpestingumo kriterijų, šiuo klausimu reikia priminti, kad skundžiamas sprendimas buvo patikrintas. Pirmosios instancijos teismas teisingai rėmėsi sprendimais *Deutsche Fernsprecher* [41], *Covita* [42] bei *Binder* [43] ir nusprendė, kad tokiais atvejais kaip šis ūkio subjektas turi susipažinti su Oficialiajame leidinyje paskelbta informacija ir tik nesant versijos atitinkama kalba galima pateisinti išimtį [44]. Priešingai nei teigia *Heuschen & Schrouff*, tai nėra per didelis reikalavimas. Nuo Reglamento Nr. 1196/97 paskelbimo kiekvienas rūpestingas muitinės skolininkas [45], esantis tokioje padėtyje kaip *Heuschen & Schrouff*, turėjo susipažinti su šiuo reglamentu ir būtinai suabejoti iki tol buvusiu klasifikacijos išaiškinimu. Tada Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo *Heuschen & Schrouff* argumentus, kad šioje stadijoje reikia atsižvelgti į Nyderlandų muitinės veiksmus, būtent į jos nepakankamą rūpestingumą. Pirmosios instancijos teismas šį argumentą atmetė teisingai. Čia reikia pakartoti, kad, kaip jau pastebėjo Komisija, šioje tyrimo stadijoje muitinės veiksmai neturi jokios įtakos. *Heuschen & Schrouff* iš esmės teigia, kad Nyderlandų muitinės klaida, kuri neginčytinai egzistuoja ir kurią pripažino ir Komisija savo sprendime, ir Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime, yra įvertinta du kartus: pirma, nagrinėjant „specialią padėtį“ ir, antra, nagrinėjant „muitinės skolininko aplaidumą“. Nagrinėjant pastarąjį atvejį galima kalbėti tik apie jos pačios veiksmus, o muitinės veiksmai jau buvo išnagrinėti „specialios padėties“ atveju.

35 — Minėtas 30 išnašoje.
36 — Žr. skundžiamo sprendimo 59 punktą.
37 — Žr. skundžiamo sprendimo 65 ir 66 punktus bei po to pateiktą analizę iki 70 punkto.
38 — Iš esmės pagal EB 225 straipsnio 1 dalį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmąją pastraipą Teisingumo Teismui pateiktas apeliacinis skundas turi apsiriboti teisės klausimais. Iš principo bylos aplinkybės negali būti vertinamos iš naujo. Teisingumo Teismas su bylos aplinkybėmis susijusius klausimus gali vertinti tik labai ribotai, būtent įrodymų falsifikavimo atžvilgiu.
39 — Šiuo klausimu 1999 m. rugsėjo 7 d. Sprendimas *De Haan* (C-61/98, Rink. p. I-5003, 53 punktas).
40 — Žr. šios išvados 40 punktą.
41 — 1990 m. birželio 26 d. Sprendimas *Deutsche Fernsprecher* (C-64/89, Rink. p. I-2535).
42 — Minėtas 20 išnašoje.
43 — 1989 m. liepos 12 d. Sprendimas *Binder* (161/88, Rink. 2415).
44 — Žr. skundžiamo sprendimo 75 ir paskesnius punktus.
45 — Cituotas L. Harings (34 išnaša) p. 231 iš Teisingumo Teismo praktikos padarė išvadą, kad šiuo atveju kriterijus, kuriuo reikia remtis, yra „informuotas importuotojas“. Tai reiškia – protingas ūkio subjektas, atidžiai skaitantis Oficialųjį leidinį. Priešingai, netinkamas kriterijus yra asmuo, turintis eksperto žinių muitų teisėje, puikiai žinantis šios srities teisės nuostatas ir jų sąveiką.

43. Taigi aš manau, kad Pirmosios instancijos teismas pakankamai pagrįstai nusprendė ir įvertino, jog *Heuschen & Schrouff* veikė aplaidžiai pagal Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką.

44. Todėl apeliacinį skundą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

VI — Bylinėjimosi išlaidos

45. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Heuschen & Schrouff*, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

VII — Išvada

46. Remdamasi šiais motyvais, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Heuschen & Schrouff* bylinėjimosi išlaidas.